

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

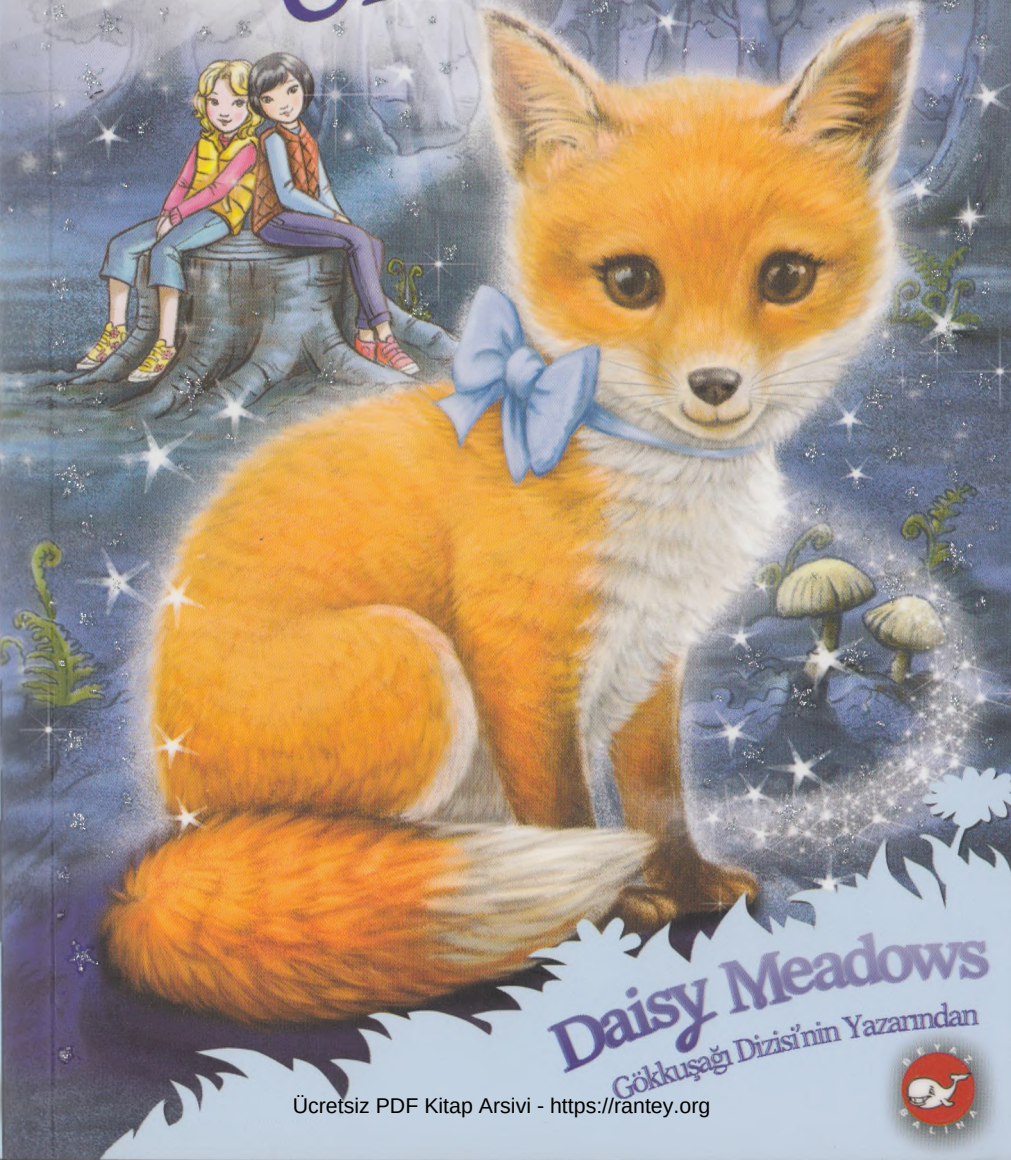
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Dostluk Ormanı

Çıtır
İncetüy'ün
Yıldız Dansı

Daisy Meadows
Gökkuşağı Dizisi'nin Yazarından

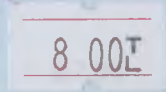

Dostluk Ormanı

Sır tutabilir misin?

Lale ile Ceren, iki iyi arkadaş. İkisi de hayvanları çok seviyor. Dostluk Ormanı'nı keşsettikleri zaman hayalleri gerçek oluyor. Çünkü bu gizli dünyada yaşayan hayvanlar konuşabiliyor!

Tilki ailesi İncetüyler'in başı dertte!
Grizelda'nın siyah ejderhası, onları sihirle
biris gölgeye çevirdi. Ailenin en minik üyesi Çıtır İncetüy,
ailesini kurtarmak zorunda.
Yoksa gece yıldızlar ortaya çıkamayacak ve
Ceren ile Lale, bir daha
Dostluk Ormanı'na giremeyecekler.

www.beyazbalina.com.tr
www.istanbook.com.tr

7 yaş
ve üstü

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

ISBN: 978-605-188-025-9

Valerie Wilding'e özel teşekkürler

Elsie'ye "Gece gökyüzündeki tüm yıldızların" sevgisiyle

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2016
Yeni Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2017

DOSTLUK ORMANI SERİSİ- 7
Çıtır İncetü'yün Yıldız Dansı
Daisy Meadows

Özgün Adı: Magic Animal Friends - 7
Ruby Fuzzybrush's Star Dance

ISBN: 978-605-188-025-9

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 13695
MATBAA SERTİFİKA NO: 19039

© Metin: Working Partners Limited, 2015
© Kapak ve illüstrasyonlar: Orchard Books, 2015
© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay
Çeviren: Şebnem Tansu
Editör: Aslı Onat
Düzeltili: Ergül Karakaya
Grafik Uygulama: Kübra Yeşilyurt

Baskı ve cilt: **EKOSAN MATBAACILIK**
Maltepe Mah. Hastaneyolu Sok. No: 1 (Taral Tarım Binası)
Zeytinburnu - İstanbul

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi
Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi No: 14 D: 1
Zeytinburnu / İstanbul
Tel: 0212 544 41 41 544 66 68 544 66 69 Faks: 0212 544 66 70
info@beyazbalina.com.tr

Çıtır İncetüy'ün Yıldız Dansı

Daisy Meadows

Çeviren: Şebnem Tansu

ÖNSÖZ

En çok hangi hayvanı seversin? En çok hangi rengi seversin?

Sihirli bir ormanın içinde çok güzel yanıtlar bulabilirsin. Tavşan mı, geyik mi, kedi mi? Altın sarısı mı, yeşil mi, kırmızı mı? Sevdiğin hangi hayvan, hangi renk olursa olsun. Bu, seni Dostluk Ormanı'nda özel yapıyor. Öyle diyor Altın Kedi!

"Çiçekli Çalılık'ın, Dostluk Ormanı'ndaki tüm çiçeklerle bağı vardır. Çalılık çiçek açtığı sürece, ormandaki tüm çiçekler açacak." Sihirli güçler, hepimizin yaşamının birbiriyle olan bağına vurguluyor.

Dostluk Ormanı'na girebilmek için önce kitabı okumaya başlamalısın. Sonrasında Lale ve Ceren'i takip etmen yeterli olacaktır. Orada iyi ve güzel olan çok şey var. Bir de "Dostluk Ormanı benim olacak! Yeşil, saçlar içindir, yapraklar için değil!

Onu yok edeceğim! Tüm hayvanlar bu ormanı terk edecek!” diyen kötü bir cadı ile onun ejderhaları var.

Ama çiçeklerin ve hayvanların bu ormandan başka gidecek hiçbir yeri yok. Lale, Ceren ve Altın Kedi, güzellikleri korumak için verdikleri mücadeleye senin de eşlik etmeni bekliyor.

Sizler de ağaç dikerek, yakınınızdaki hayvanlara yiyecek ve su vererek bir sihir gerçekleştirebilirsiniz. Neden olmasın?

Pedagog ve Özel Eğitim Uzmanı

Tolga Canay

Parlayan Ev

Güneşiği
Çimenliği

Çiçekli Çalılık

Altın Kedi'nin
Mağarası

Zehirli Mantar
Kafe

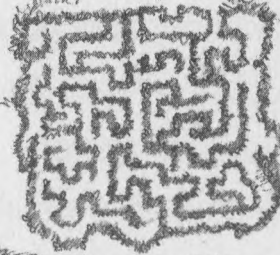
Zehirli Mantar
Açıklığı

Bayan
Tık Tık'ın
Kütüphanesi

Dostluk
Ağacı

Labirent

Gümüş
Çeşme

Düğün Çiçeği
Korusu

Fener

Dostluk Ormanı Haritası

Kaptan Bir
Numara Seyahat

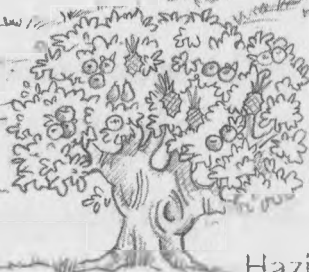
Yel Değirmeni

Bay Zekitüy'ün
İcat Barakası

Şaşkın Popi'nin
Mağarası

Hazine Ağacı

Pırlıtlı
Şelale

Sarıkanatların
Teknesi

Şu Değirmeni

Mağaraların
Girişi

Bataklık

Grizelda'nın
Kulesi

Sır saklayabilir misin?

Kuşlar, "Saklar," dedi bana.

O zaman sihirli ormanı anlatayım sana.

*Eski meşe ağacındaki kapının
ardındadır bu orman.*

Haydi izle beni, geçelim o kapıdan!

Hiç bitmeyecek maceralarımız

*Tanış onlarla: Şirin Hayvan
Dostlarımız!*

Sevgiler,

Altın Kedi

İÇİNDEKİLER

BİRİNCİ BÖLÜM: Ormanda Gün Batımı	11
İKİNCİ BÖLÜM: Sihirli Aytaşı	21
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: Ejderha Oniks	31
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: Gölge Büyüsü	39
BEŞİNCİ BÖLÜM: Geceyarısı Marketi	47
ALTINCI BÖLÜM: Oniks Dans Ediyor!	59
YEDİNCİ BÖLÜM: Yıldız Işığı	69

Birinci Bölüm

Ormanda Gün Batımı

Lale Haziran ve en iyi arkadaşı Ceren Yıldız, heyecanla koşarak ağıldan dışarı çıktı. Gün boyunca güneşin batışını beklemişlerdi. Böylece bazı çok özel hayvanlar uyanabilecekti! Dışarı çıktıklarında güneşin son ışıkları kapıdaki tabelayı aydınlatıyordu: Minik Patilere Yardım Hastanesi. Lale'nin annesiyle babası, bu hastaneyi her türden hayvana bakabilmek için kurmuşlardı. Lale ve Ceren de fırsat buldukça onlara yardım ediyorlardı.

Ceren sarı buklelerinden birini parmağına dolarken, "Çok heyecanlıyım," dedi. "Daha önce hiç tilki yavrusu beslememiştim."

"Ben de!" dedi Lale. "Onları görene kadar bekle, o kadar tatlılar ki!"

"Bunları unuttunuz!" diye seslenen Bayan Haziran, hastaneden çıkıp onlara içi sütle dolu bir biberonla el feneri uzattı. "Alın," dedi. "İyi eğlen-celer!"

Lale, Ceren'i babasının hayvanları güvende tutmak için ağılın arkasına yaptığı özel kafeslerden birine götürdü. Kafesin ahşap çerçeve üzerine oturtulmuş tel örgüden bir kapağı vardı. Lale kapağı kaldırdığında ahşap barınaktan sivri burunlu ve kehribar renkli gözleri uyuklu iki küçük tüylü surat çıktı.

"Çok şirinler!" diye bağırdı Ceren.

"Kasabadan bir kadın, dün akşamüstü bulmuş onları." Lale başını öyle hızlı sallayarak

konusuyordu ki koyu renkli saçları yüzünün önüne savruldu. "Babam, tilkilerin gece hayvanları olduğunu söyledi. Yani gündüzleri uyuyup geceleri ayakta olmalılarmış."

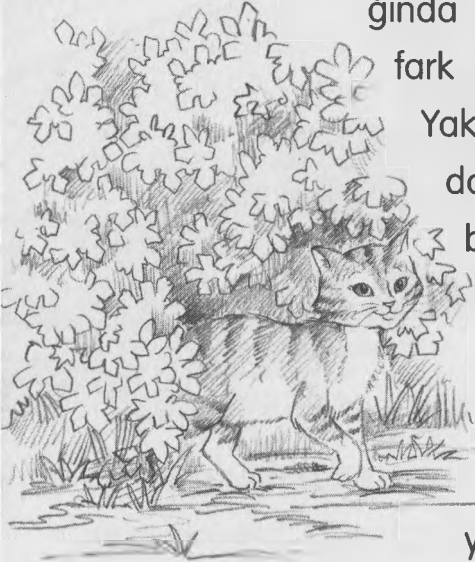
Kızlar, kafesin içine girip diz çöktüler. Yavrular kabarık kuyruklarını çimlerde sürüklerken titrek bacaklarının üzerinde yalpalıyorlardı. Çok geçmeden ılık sütü iştahla içmeye koyuldular.

Biberonlar boşalınca Ceren ile Lale kafesten çıkıp tel örgüyü yerine koydular. Güneş batıyordu ve yavrular uyanmışlardı. Lale ve Ceren, fenerlerini açıp şirin yavruların oynamalarını izlemek için biraz daha kaldılar.

Onları izlerken Lale fenerin ışığında bir şeylerin parladığını fark etti. İki gözdü bunlar! Yakınlardaki çalılığın altında çömelmiş bekleyen bir şey vardı.

"Bak Ceren," diye fısıldadı. "Belki de başka bir tilki yavrusudur."

Onlar konuşurken yaratık ortaya çıktı.

“Daha da iyisi; Altın Kedi bu!” dedi Lale neşeyle.

Altın renkli, güzel bir kedi, onlara doğru atılıp kızların bacaklarına süründü.

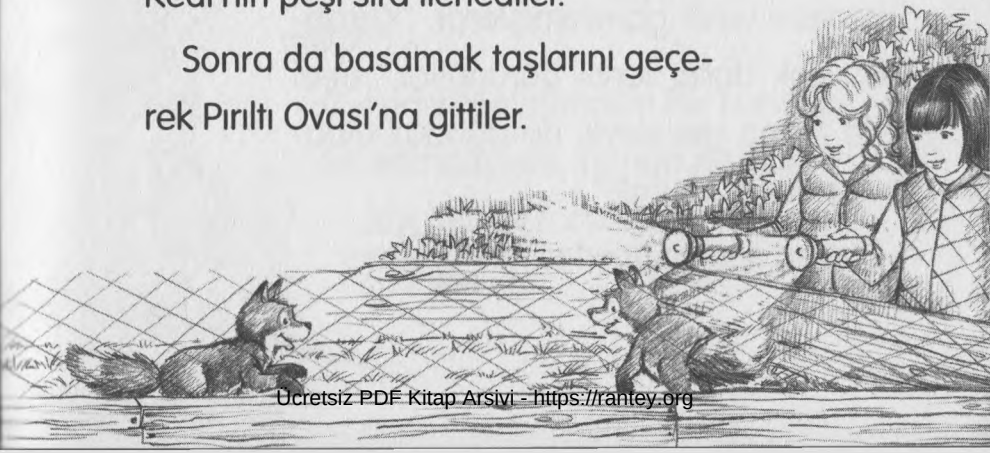
Kızların küçük kediyle paylaştıkları harika bir sırları vardı. Kedi, Dostluk Ormanı’nda yaşıyordu. Orası, hayvanların konuşabildiği gizli bir dünyaydı! Kızlar heyecanla gülümsüyorlardı.

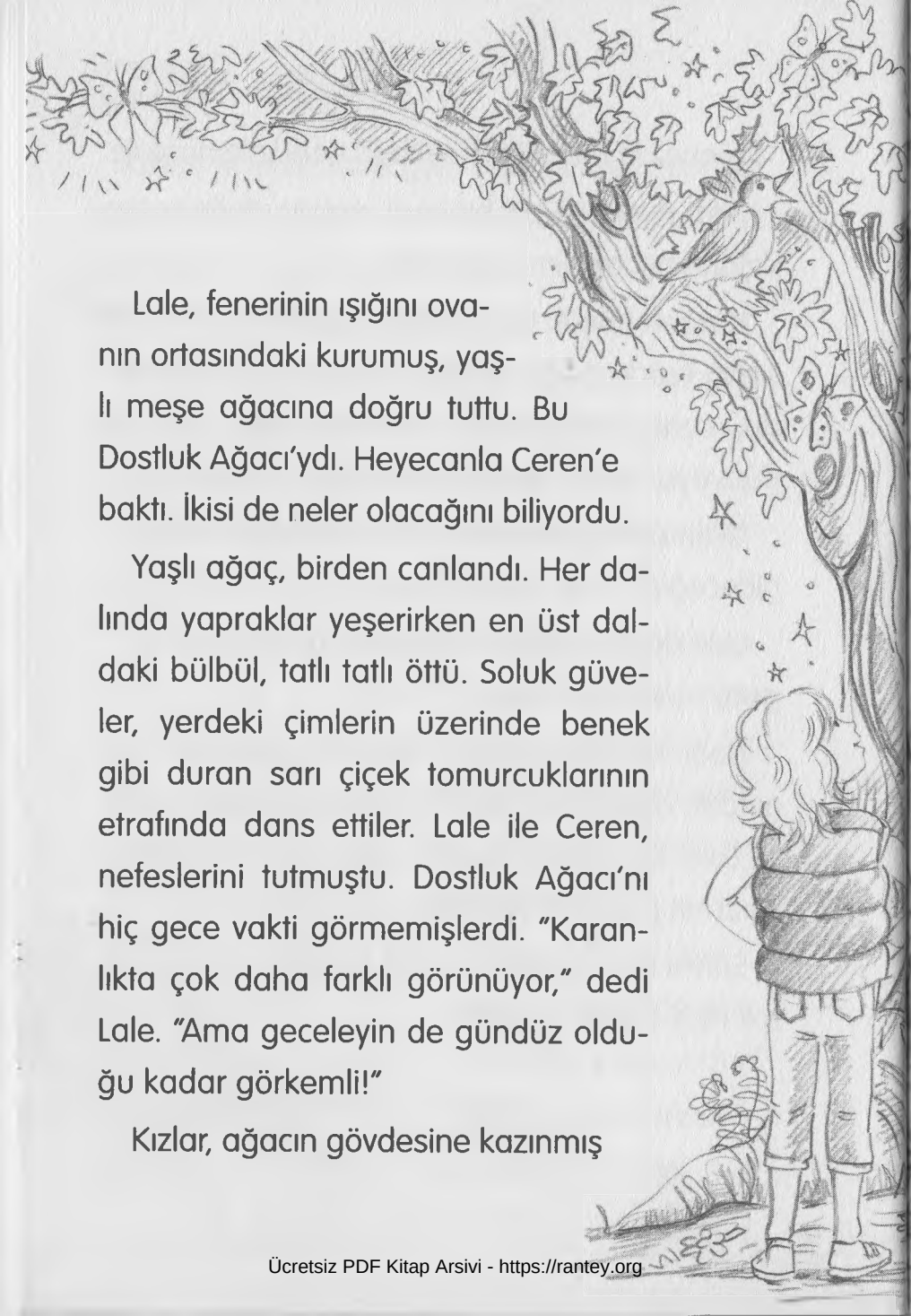
“Altın Kedi geldiğine göre Dostluk Ormanı’na gideceğiz!” diye bağırdı Ceren.

Lale neşeyle gülüp, “Hayvan dostlarımızla bir gece macerası!” dedi.

Kedi, hemen Haziran ailesinin bahçesinin yanından akan Pırlıtlı Nehri’ne doğru yöneldi. Ceren ve Lale, fenerlerinin parlak ışığını kullanarak Altın Kedi’nin peşi sıra ilerlediler.

Sonra da basamak taşlarını geçerek Pırlıtlı Ovası’na gittiler.

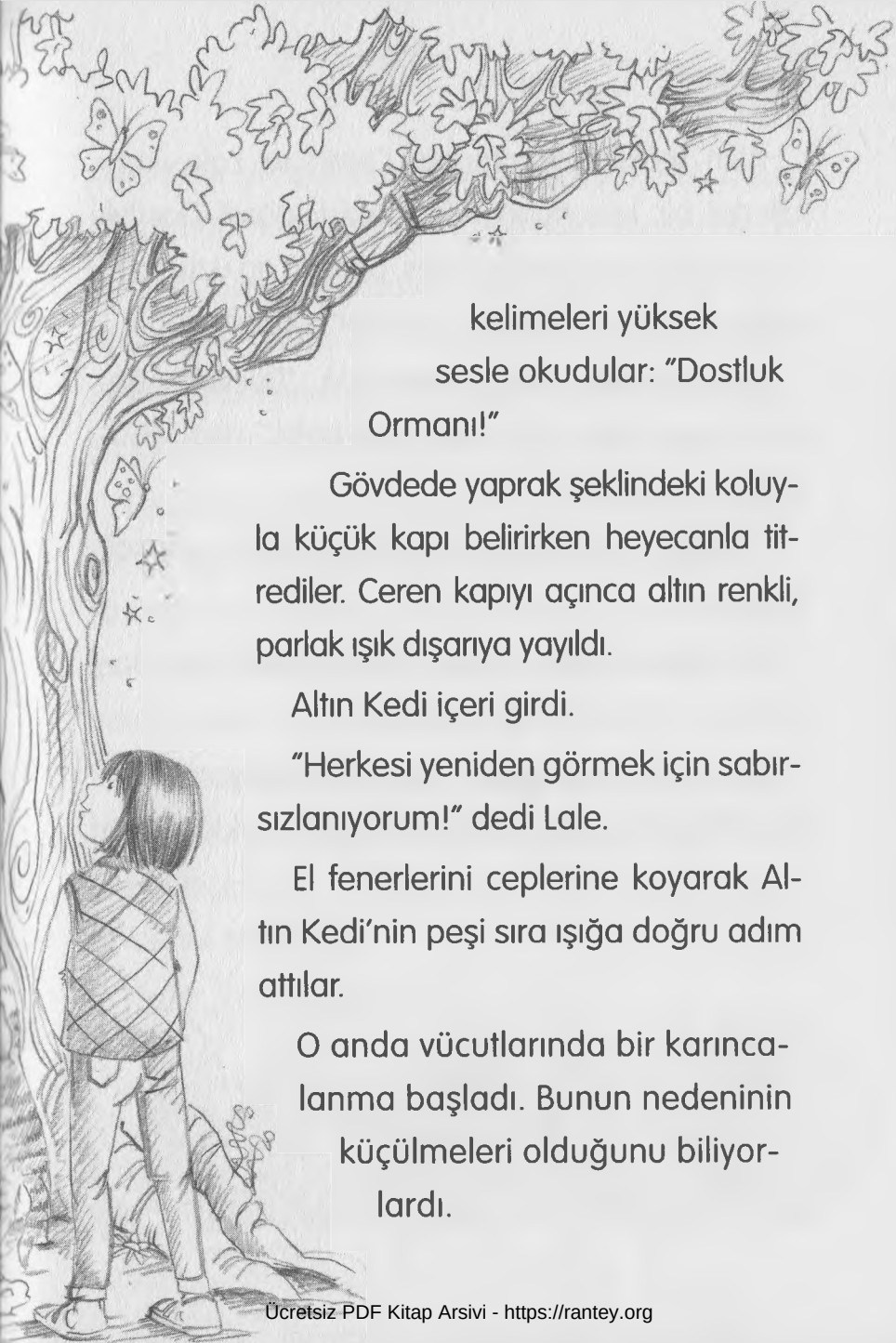

Lale, fenerinin ışığını ova-
nın ortasındaki kurumuş, yaş-
lı meşe ağacına doğru tuttu. Bu
Dostluk Ağacı'ydı. Heyecanla Ceren'e
baktı. İkisi de neler olacağını biliyordu.

Yaşlı ağaç, birden canlandı. Her da-
linda yapraklar yeşerirken en üst dal-
daki bülbül, tatlı tatlı öttü. Soluk güve-
ler, yerdeki çimlerin üzerinde benek
gibi duran sarı çiçek tomurcuklarının
etrafında dans ettiler. Lale ile Ceren,
nefeslerini tutmuştu. Dostluk Ağacı'nı
hiç gece vakti görmemişlerdi. "Karan-
lıkta çok daha farklı görünüyor," dedi
Lale. "Ama geceleyin de gündüz oldu-
ğu kadar görkemli!"

Kızlar, ağacın gövdesine kazınmış

kelimeleri yüksek
sesle okudular: "Dostluk
Ormanı!"

Gövdede yaprak şeklindeki koluy-
la küçük kapı belirirken heyecanla tit-
rediler. Ceren kapıyı açınca altın renkli,
parlak ışık dışarıya yayıldı.

Altın Kedi içeri girdi.

"Herkesi yeniden görmek için sabır-
sızlanıyorum!" dedi Lale.

El fenerlerini ceplerine koyarak Al-
tın Kedi'nin peşi sıra ışığa doğru adım
attılar.

O anda vücutlarında bir karınca-
lanma başladı. Bunun nedeninin
küçülmeleri olduğunu biliyor-
lardı.

Altın renkli ışık solarken Ceren ve Lale, kendilerini bir kez daha mis kokulu, güzel Dostluk Ormanı'nda buldular. Güneş, burada da uzun gölgeler oluşturarak batıyor,    ekler kapanıyordu.

Lale arkasına bakıp şaşkınlıkla, "Dostluk Aęa-cı'nın yaprakları artık altın rengi değil," dedi. "G  m  şe dönüyorlar!"

"    nk   neredeyse gece oldu," dedi yumuşak bir ses.

Arkalarına dönen kızlar, "Altın Kedi!" diye bağırdılar ve koşup ona sarıldılar.

Dik duran yeşil gözlü kedi, gülümsüyordu. Altın renkli fuları boynundaydı. Kızlar k    ld  ğ  için

Altın Kedi şimdi omuzlarına geliyordu. Artık Dostluk Ormanı'nda olduklarına göre kedi konuşabiliirdi!

"Seni yeniden görmek çok güzel," dedi Ceren kediye. O sırada Altın Kedi'nin kuyruğunu endişeyle salladığını fark etti. "Ne oldu Altın Kedi? Yoksa Grizelda'nın ejderhaları canınızı mı sıkıyor?"

Grizelda, kötü bir cadıydı. Dostluk Ormanı'na sahip olabilmek için hayvanların orayı terk etmesini istiyordu. Kızlar şimdiye kadar cadının planlarını engellemeyi başarmıştı. Ama cadının, ona yardım eden ejderhaları vardı!

Altın Kedi içini çekip, "Sanırım ejderhalardan biri, ormana zarar vermek niyetinde," dedi. "Tilki ailesi İncetüyler, gökyüzünde tuhaf şeyler gördüklerini söylediler."

Kızlar, kediye endişeyle baktılar.

“Grizelda yine ortalığı karıştırmaya hazırlanıyor herhalde,” dedi Lale.

Ceren öfkeyle, “Planı neyse onu durdurmasını biliriz,” dedi. “Onun ya da ejderhalarının Dostluk Ormanı’nı yok etmesine izin vermeyiz Altın Kedi. Söz veriyoruz!”

İkinci Bölüm

Sihirli Aytaşı

Dostluk Ormanı'na henüz karanlık çökmemişti. Batan güneş, ormanın üzerindeki gökyüzünü pembe-kızıla boyamıştı. Ceren ile Lale, ormanda yürürken el fenerlerini ceplerine koydular. Lale gece olduğu için ağaç oyuklarındaki yuvalarına kıvrılan mavi baştankara kuşlarına el salladı.

En ufak mavi baştankara uykulu uykulu esneyerek, "İyi geceler!" diye seslendi.

Ceren de küçük kuşlara, "İyi uykular!" diye seslendi.

"Herkes uykuya dalıyor!" dedi Lale.

"Herkes değil!" dedi Altın Kedi gü-

lümseyerek. "Dostluk Ormanı'nda gece yaşayan birçok hayvan da var. Tilki ailesi İncetüyler gibi."

"Onlarla gördükleri gölgeler hakkında konuşsak iyi olur," dedi Ceren.

Lale, Altın Kedi'ye, "Nerede yaşıyorlar?" diye sordu.

Kedi gülümseyerek, "Oldukça alışılmadık bir evde," dedi. "Şimdi göreceksiniz!"

Bir süre sonra, karşılarına uzun ve dar bir bina çıktı. Tepedeki yuvarlak pencereden hafif bir ışık süzülüyordu.

"Bu bir deniz feneri!" diye bağırdı Ceren.

"Turuncu beyaz çizgili bir deniz feneri! Ama denizi değil, ormanı aydınlatıyor!"

"İncetüy ailesi, fenerin lambasını gece boyunca açık tutuyor. Bu ışık ve yıldızlar sayesinde tüm gece hayvanları ormanda önlerini görebiliyor," diye açıkladı Altın Kedi.

"Vay canına!" diye soludu Lale. "Sence İncetüyler içeriyi görmemize izin verir mi?"

Altın Kedi cevap veremedi fenerin yanındaki kapı açıldı ve İncetüy ailesi, kızlarla tanışmak için dışarı çıktı. Sivri burunlu, turuncu kürklü ve kabarık kuyruklu iki büyük tilkiyle iki yavru, kızların etrafını sardı.

"Evimize hoş geldiniz!" dedi Bayan İncetüy.

Sevimli tilki yavruları, kızların etrafında heyecanla zıplıyordu. Dişi yavrunun boynunda güzel bir fiyonk, erkek olanın başındaysa şapka vardı.

"Bizi hatırladınız mı?" diye sordu dişi yavru hevesle.

Lale ikisine de sarılarak, "Elbette hatırladık Çıtır," dedi. "Ve tabii seni de Pıtır!"

Cesur tilki yavruları, kızlarla Altın Kedi'nin kedi yavrusu Bella Çizgilipati'yi kurtardıkları macerada Grizelda'yı yenmelerine yardım etmişti.

Altın Kedi, "Bize gökyüzünde gördüğünüz tuhaf şeyi anlatabilir misiniz?" diye sordu büyük tilkilere.

Bay İncetüy boğuk bir sesle, "Kara bir gölgeydi, neredeyse benim kadar büyüktü," dedi "ve ormanın üstünde süzülüyordu."

"Ürkütücüydü!" dedi Çıtır. Pıtır, başını evet anlamında salladı.

Kızlar ve Altın Kedi, birbirlerine baktılar. "Bunun Grizelda'yla bir ilgisi olmalı," diye fısıldadı Lale.

O sırada Bayan İncetüy, "Güneş batmak üzere çocuklar!" diye seslendi. "Yani..."

"Yıldız dansı zamanı!" diye bağırdı Çıtır.

Ceren şaşkınlıkla, "O da nedir?" diye sordu.

Bay İncetüy kibarca, "Bizimle gelin de size gösterelim!" dedi.

Herkes, tilkinin peşi sıra içeri girdi. Zemin katında bir oturma odasıyla üç yatak odası vardı.

Kırmızı ve pembe renkli, yuvarlak, güzel bir odanın önünden geçerlerken, "Burası benim odam!" dedi Çıtır gururla.

"Renkleri ne güzelmiş!" dedi Lale.

Pıtır ise onları odasının önünden çabucak geçirmeye çalışarak, "Benim odam biraz dağınık," dedi. Kızlar içeriye göz atıp yere yayılmış küçük oyuncakları görünce gülümsedi.

Fenerin tepesine doğru uzanan döner merdivenleri çıktılar. Odanın tam ortasında yıldız şeklinde, ahşap bir masa vardı.

Masanın ortasında ise, süt beyazı, yuvarlak bir taş duruyordu. Bir karpuz kadar iri olan pürüzsüz taş, hafifçe parlıyordu.

"Ne güzel bir taş," dedi Lale.

"Nedir bu?"

"Bu, sihirli aytaşı," diye açıkladı Bay İncetüy. "Her akşam yıldızları uyandırmak için taşın çevresinde yıldız dansı yapıyoruz.

Şafak sökünce ise uyumaları için dans ediyoruz."

"Bu, yalnızca tilkilerin bildiği, özel bir dans," dedi Altın Kedi. "Öğrenmek biraz zaman alıyor."

"Hava kararmak üzere," dedi Bayan İncetüy. "Bu da demek oluyor ki yıldız dansı yapma vakti geldi! Haydi çocuklar, açık alana gelin!"

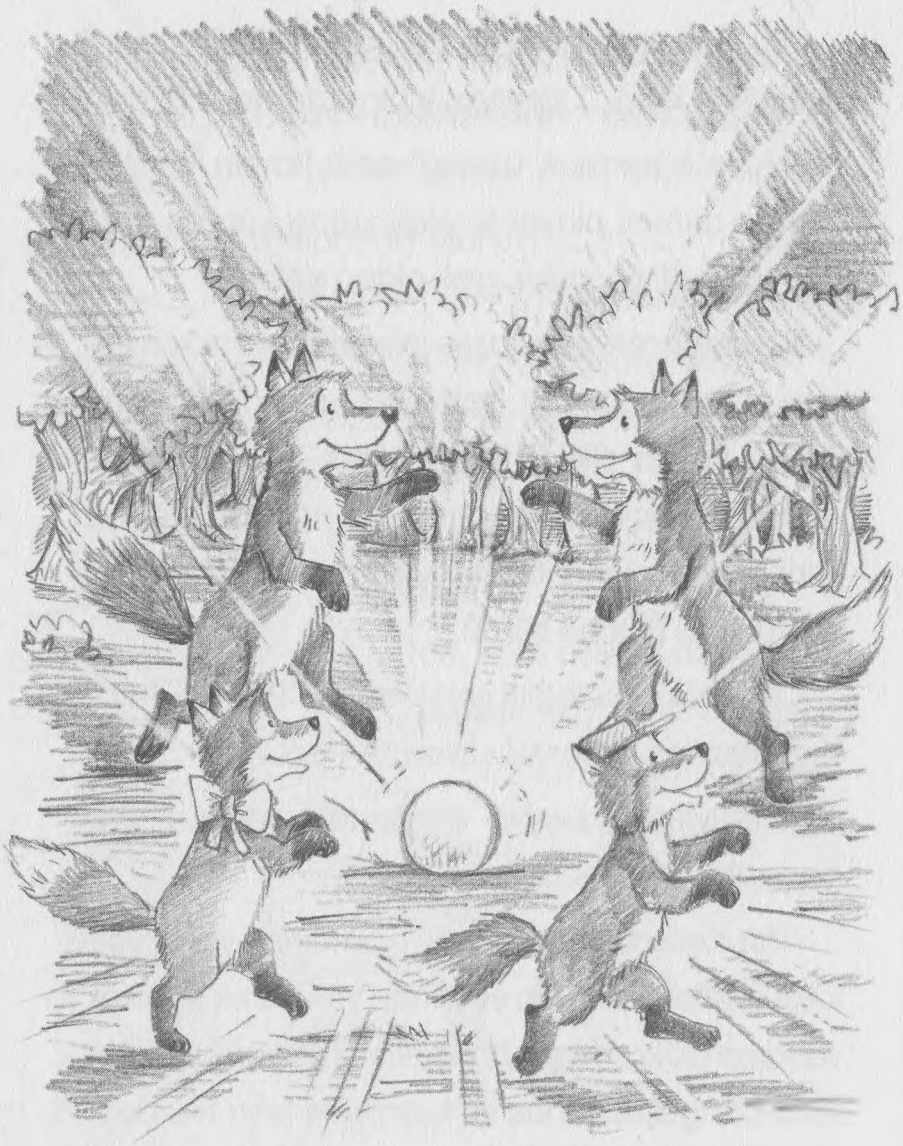
Bayan İncetüy, aytaşını alıp döner merdivenden hızla aşağı indi. Lale ve Ceren de ormana doğru koşan tilkileri takip ettiler. Tilki yavruları, açıklığa gelene kadar ormanda hopleya zıplaya ilerlediler. Bayan İncetüy aytaşını açıklığa bırakıp kuyruğunu üstüne sürdü.

Çıtır, Lale'nin eteğini çekiştirerek, "Pıtır ile ikimiz, tüm adımları öğrendik. İzleyin!" dedi.

İncetüylar, aytaşının etrafındaki yerlerini alıp dans etmeye başladılar.

Altın Kedi, Ceren ve Lale, onları neşeyle izliyorlardı. Tilkiler, aytaşının etrafında yürüyerek eğilerek ve kayarak karmaşık hareketler yapıyordu. Birbirlerini her geçtiklerinde ve kuyrukları taşa her değdiğinde, aytaşının ısıltısı artıyordu.

Lale, gözlerini karanlık gökyüzüne dikerek, "Şu-
raya bak Ceren!" diye fısıldadı. "Yıldızlar çıkıyor."

Bakışlarını göğe çeviren Ceren, "Çok güzel!"
diye bağırdı. "Bak! Aytaşı parladıkça daha çok
yıldız beliriyor."

Kızlar karanlıkta yanıp sönen yüzlerce –hayır
hayır binlerce– yıldızı keyifle izledi. Çok geçme-
den gök, yıldızlarla doldu. Orman, parlayan gü-
müş renkli yıldızların ışığıyla aydınlanmıştı.

Ptır, birden çığlık attı: "Anne, baba bakın! Gök-
yüzünde!"

Herkes dans etmeyi bırakıp gökyüzüne baktı.

Tam da Bay İncetüy'ün tarif ettiği gibi koyu bir
gölge, gökyüzünde uçuyordu.

Lale ve Ceren, yaklaşan gölgeye baktılar.

Lale titreyerek, "Bu bir gölge değil," dedi.

"Haklısın!" diye bağırdı Ceren. "Bu, Grizelda'nın
ejderhalarından biri!"

Üçüncü Bölüm

Ejderha Onıks

Siyah ejderha, öfkeyle kükreyerek onlara yaklaşıyordu.

“Doğruca fenere gidiyor!” diye bağırdı Ceren.

Ejderhanın uzun, pullu kuyruğu bacaklarının arasında sallanıyordu. Dönmeye çalışarak siyah kanatlarını şiddetle çırpı ama çok geçti.

Pat! Fenerin çatısına çarpıp kiremitlerin üzerinde kaydı. Tilkiler evlerine doğru koşarken çığlık

çığılğa bağıryorlardı. Fenere girdiklerinde, herkesin soluğu kesildi.

Uzun, kıvrık pençeler çatıyı tırmıklıyordu. Fenerin penceresini kaplayan kurum bulutu, ışığın dışarı çıkmasını engelliyordu. Tavanı tırmalayan ejderha, kiremitlerden birini yerinden oynattı. Kiremit yere düşerken, Çıtır eğildi.

Ejderha aşağıdaki tilkilere baktı.

Sonra çatıdan havalandı ve kendi etrafında yavaş yavaş döndü, ta ki kuyruğu kanadına dolanana kadar... Sonunda bir kurum bulutu daha yollayarak *güm!* diye yere düştü.

“Çok sakar!” dedi Lale.

“Ve de pis!” diye ekledi Altın Kedi. Siyah kurum-la dolan feneri işaret edip, “Grizelda, ona siyah bir taşın ismini vermiş, Oniks demişti, hatırladınız mı? Buna şaşmamalı!” diye ekledi.

Oniks, bir şeyi işaret edip sırtıttı. Sonra kuyru-ğuyla tuttuğu kanadını serbest bıraktı ve Çıtır'ın üstüne çullandı. Sihirli aytaşını pençesiyle yaka-layıp, “Raarrgh!” diye kükredi. Uzaklaşırken kah-kaha atıyordu. “Onu geri ver!” diye bağırdı Bayan İncetüy.

Çıtır'ın ağlamaya baş-ladığını gören Ceren, til-ki yavrusunun yumuşak tüylü başını okşadı.

"Artık fener yanmayacak ve gökyüzünde yıldızlar görünmeyecek," diyerek kahkaha attı Oniks. "Geceler karanlık olmalı."

"Bu, korkunç olur!" dedi Bay İncetüy. "Dostluk Ormanı'nın yıldızların ışığına ihtiyacı var. Gece hayvanları yollarını bulmak için ona güveniyorlar ve..."

Oniks, Bay İncetüy'e doğru yürürken kendi kuyruğuna takıldı. "Grizelda ormanın karanlık olmasını istiyor, ben de öyle," dedi. Sonra, "İşte oldu!" diyerek derin bir nefes aldı ve tilkilerin üzerine kocaman bir kurum bulutu üflledi.

Lale ile Ceren, onların öksürmeye başlamasını bekledi. Ama ses gelmedi. Kurum bulutu dağıldığında, Bay ve Bayan İncetüy ile Pıtır ortadan kaybolmuştu!

"Heh heh!" diye kıkırdayan Oniks, kanatlarını çırpıp uzaklaştı. Karanlık gökyüzünde ilerlerken ağaçlara çarptığı için dalların kırıldığı duyuluyordu.

Ceren'in yanındaki Çıtır, ailesinin kaybolduğu noktaya dehşetle bakarken, "Yok oldular!" diye bağırdı. "Neredeler?"

Çaresizce etrafına bakan Ceren, "Bilmiyorum," dedi.

"Ah olamaz!" diye bağırdı Lale. "Yıldızlar da kayboluyor!"

"Aytaşı!" diye inledi Çıtır. "Yıldızların rengi soluyor çünkü daha dansımızı bitirmemiştik." Küçük tilki yavrusu, üzüntüyle burnunu çekti. Derken gözleri iri iri açıldı ve şaşkınlıkla, "O da ne?" diye bağırdı.

Lale ve Ceren, onun baktığı yöne dönüp homurdandılar.

Tanıdık sarı yeşil küre, onlara doğru uçuyordu. Küre, kötü kokular ve sarı yeşil kıvılcımlar saçıp *çatırt!* diye patladı ve Grizelda ortaya çıktı. Uzun yeşil saçları, ince kemikli yüzünün çevresinde yılan gibi kıvrılıyordu.

"Grizelda!" dedi Ceren. "Oniks, İncetüyer'e ne yaptı? Söyle ona tilkileri geri getirsin!"

Cadı pelerinini arkasına atınca parlak mor giysisi, dar pantolonu ve yüksek topuklu, sivri burunlu çizmeleri göründü.

“Ha-haaa!” diye güldü kesik kesik. “Yakında öğrenirsiniz. Artık yıldız ışığı yok! Gece hayvanları teker teker kaybolacak, deliklere düşecek, sağa sola çarpacak çünkü önlerini göremeyecekler. Sonra da ormanı terk edecekler! Ha-haa!”

Kızlar cadıya baktı. Çıtır, Ceren’in bacaklarının arkasına saklanmıştı.

Grizelda neşeyle, “Dahası da var,” dedi. “Yıldız ışığının kaybolması, Dostluk Ağacı’nın da yok olacağı anlamına geliyor.”

“Ne?” dedi Lale.

Cadı pelerinini savurup kahkahalar atarken Altın Kedi, açıkladı: "Yıldız ışığı olmazsa Dostluk Ağacı'nın gümüş yaprakları dökülür. Yaprakları olmayınca da sihrini kaybeder."

Kızlar dehşete kapıldı.

"Ama kaybederse..." dedi Ceren.

Altın Kedi, üzüntüyle başını iki yana salladı. "Bir daha Dostluk Ormanı'na asla gelemesiniz."

Dördüncü Bölüm

Gölge Büyüsü

Grizelda, hain hain güldü. Alay eder gibi, "Her işe burnunu sokan kız arkadaşlarınız Dostluk Ağacı'ndaki son yaprak da düşmeden buradan gitse iyi olur," dedi "aksi halde sonsuza dek ormanda sıkışıp kalırlar."

Lale ve Ceren, birbirlerine baktılar. Hayvan dostlarını bir daha görememenin düşüncesi bile korkunçtu ama evlerine dönememek de bir o kadar korkutucuydu.

Hıçkırıklara boğulan Lale, "Ah, Altın Kedi," dedi.
"Eve dönmeliyiz! Ailelerimizi terk edemeyiz."

"Evet, gidin!" dedi Grizelda sırtarak. "Eve gidin!
İşime burnunuzu sokmayın. Ha-haaa!"

Parmaklarını şıklattı ve pis kokulu, sarı kıvılcımlar arasında gözden kayboldu.

"Dostluk Ormanı'na gelmemeyi düşünemiyorum bile," dedi Lale. Gözleri yaşlarla doluydu.
"Seni çok özleriz Altın Kedi!"

Ceren kolunu Lale'ye doladı. O da ağlamak üzereydi. "Sence Dostluk Ağacı'nın sihri yok olmandan önce ne kadar zamanımız var?" diye sordu.

Altın Kedi, dökülen yapraklara bakıp, "Gökyüzündeki son yıldız solduğunda son yaprak da düşecek," dedi umutsuzca.

Ceren ve Lale, gökyüzüne baktılar.

Ceren kararlı bir ifadeyle, "Grizelda'nın planına engel olmayı denemeliyiz," dedi. "İncetüyler'i ve aytaşını bulabilirsek... Onlar danslarını yapar ve yıldızlar yeniden parlar. O zaman burada kalabiliriz."

"Aramaya nereden başlayacağız?" diye sordu Lale ve Altın Kedi.

Kedi, fenere bakıp yeşil gözlerini kıstı. Kuyruğunu düşünceli düşünceli oynatıyordu.

"Ne oldu Altın Kedi?" diye sordu Lale. "Bir şey mi gördün?"

Altın Kedi, fenerin duvarını işaret ederek, "Şu tuhaf gölgelere bakın," dedi. "Neyin gölgesi olduklarını anlayamıyorum."

Çıtır, "İçlerinden biri el sallıyor!" diye bağırdı.

Daha yakından baktılar.

"Her gölgenin iki sivri kulağı var," dedi Lale.

"Ve kabarık kuyrukları," diye ekledi Ceren. "Ah olamaz, bunlar..."

"Tilkiler!" diye bağırdı Altın Kedi. "Oniks, İncetüyler'i gölgeye çevirmiş!"

Çıtır, fenere koşup tilki gölgelerine sarılmaya çalıştı. Bayan İncetüy de eğilip yavrusunu kucaklamak istedi ama olmadı.

Lale, kolunu Çıtır'a dolayıp başının tepesini öptü. Üzüntüsünü gizleyerek, "Merak etme," dedi. "Oniks'in büyüsunu tersine çevirmesini ve

aytaşını geri vermesini sağlayacağız. Ailene kavuşacaksın.”

Çıtır, kuyruğuyla gözyaşlarını kuruladı. Kendinden emin bir şekilde, “Ve o zaman yıldızlarımız da yeniden ortaya çıkacak,” dedi.

Ceren, minik yavrunun kulağının arkasını okşayarak, “Sen çok cesur bir tilkisin,” dedi sevgiyle.

Altın Kedi düşünüyordu. “Acaba,” dedi “Zehirli Mantar Açıklığı’nda hiç gece hayvanı var mıdır? İçlerinden biri Oniks’in nereye gittiğini görmüş olabilir belki.”

“Acele etmeliyiz,” dedi Lale. O, gökyüzüne bakarken arka arkaya iki yıldız daha söndü.

Orman, tüm hayvanların uyanık olduğu gündüz vaktinden daha sessizdi. Önünden geçtikleri birkaç kulübenin penceresinden hâlâ ışık süzülse de çoğu karanlıktı.

Lale, Zehirli Mantar Kafe'yi işaret ederek, "Bakın!" dedi. Pencerede ışık vardı. Lale, Ceren, Altın Kedi ve Çıtır, koşup içeri baktılar.

Tavşan Loli Uzunbıyık ve babası onlara pencereden el salladılar, sonra da grubu görmek için dışarı çıktılar. Loli benekli pembe pijamalarını giymişti, ayağında da tüylü tavşan terlikleri vardı.

"Loli uyuyamadı ben de ona sıcak çikolata yapıyordum," diye açıkladı Bay Uzunbıyık. "Siz de ister misiniz?"

"Korkarım buna zamanımız yok," dedi Altın Kedi. Sonra çabucak ona olan biteni anlattı.

Tavşanlar hem şaşırıldı hem de korktu.

Çıtır'a sarılan Loli, "Yazık sana!" dedi. "Çok endişeli olmalısın."

"Endişeliyim," dedi tilki yavrusu. "Oniks'i bulmalıyız. Onu gördünüz mü?"

Tavşanlar, üzüntüyle başlarını iki yana salladı. Ama sonra Bay Uzunbıyık heyecanla zıplayarak, "Geceyarısı Marketi'ne gidebilirsiniz," diye atıldı.

"Geceyarısı Marketi nedir?" diye sordu Ceren.

Koşmaya başlayan Çıtır, "Ben biliyorum!" dedi. "Yolda açıklarım!"

Çıtır'ın peşi sıra koşan kızlar ve Altın Kedi, Uzunbıyıklar'a "Teşekkürler!" diye bağırdı.

"Geceyarısı Marketi, gece hayvanlarının ihtiyaçlarını aldığı yer," diye anlattı Altın Kedi. "Bunu neden daha önce düşünmedik ki!"

Dostluk Ağacı'nın yanından geçerlerken Çıtır, "Pıtır ile ikimiz, marketten hep yıldız kurabiyele-ri alırız," dedi. Ardından üzüntüyle ekledi: "Onun için biraz kurabiye alabiliriz. Onlar en sevdikleri..."

Yavruya sarılıp, "Bu harika bir fikir!" dedi Altın Kedi.

Dostluk Ağacı'nın yanından geçerlerken Lale, yerde bir gümüş yığını gördü. Durup merakla bakarken, "Bunlar ne?" diye sordu.

Altın Kedi hafifçe inleyerek, "Yapraklar!" diye yanıt verdi.

Lale ve Ceren, korkuyla birbirlerine baktı. Dostluk Ağacı'nın alt dalları, şimdiden sarmaya başlamıştı. Parıldayan gümüş

yaprakların rengi soluyordu. Onlar bu manzarayı seyrederken bir tanesi daha yere düştü.

Ürperen Lale cesurca, "Hadi!" dedi. "Acele etmeliyiz! Ejderhayı bir an önce bulamazsak Dostluk Ağacı, sihrini sonsuza dek kaybedecek!"

Beşinci Bölüm

Geceyarısı Marketi

Karanlık ormanda ilerleyerek uzun meşe ağacının yanında duran Çıtır, "Geldik!" dedi neşeyle. "İşte Geceyarısı Marketi!"

Şaşkınlıkla etrafına bakan Lale, "İyi de nerede?" dedi. Bir sürü ses duyuyor ama etrafta kimsecikleri göremiyordu!

Çıtır patisini uzatarak, "Yukarı bakın!" dedi. Tepelerinde, ağacın dallarının üzerine konmuş kocaman, yuvarlak bir tahta vardı.

Ceren, ağacın etrafına bakındı. Yıldızlar birer birer sönerken hava giderek kararıyordu. Aniden cebindeki feneri hatırladı ve çıkarıp yaktı. Fenerin ışığını etrafta gezdirerek, "Yukarı nasıl çıkacağız? Merdiven ya da basamak göremiyorum," dedi.

Çıtır gülümseyerek, "Sana göstereyim!" diye atıldı ve onları kenarları kapalı, üstü açık olan, ahşap bir bölmeye götürdü.

Bölmenin üzerinde bir kapı vardı. Hemen yanında da kalın bir asma dalı sallanıyordu.

"Bu bir asansör!" dedi Ceren.

Çıtır, kapıyı açtı ve hep birlikte asansöre bindiler. Çıtır, asma dalını

çekince yukarı çıkmaya başladılar! Asansör ağaç tepelerinin arasına yapılmış geniş, ahşap geçidin önünde durana kadar çıkmaya devam ettiler.

Geceyarısı Marketi'ne gelmişlerdi işte!

Kocaman, yuvarlak tahtanın ortasında üzerinde meyveli tartlar, çilekli şekerlemeler, yün bereler ve yosunlu saç bantlarıyla tohum ve fındıktan yapılmış kolyeler olan bir masa vardı. Market, masanın kenarlarından ve dalların etrafından sarkan çileklerle ve salkım salkım üzümlerle süslenmişti.

Ancak marketteki hayvanlar buranın keyfini sürmek yerine birbirlerine sokulmuş, endişeyle fısıldaşıyorlardı.

Bir bülbül, titreyen sesiyle, "Ormanda bir ejderha gölgesi olduğunu duyduğumuzdan beri uçmaya korkuyoruz," dedi.

"Herkes özünü kaçmalı," dedi tanıdık bir ses. "Yani gözünü açmalı, demek istedim."

Bu, sözcükleri birbirine karıştıran baykuş Bay Zekitüy'dü!

Kızlar ona doğru koştu ve tüm hayvanlar etraflarına toplandı.

"Merhaba Altın Kedi. Merhaba Ceren ve Lale," dedi porsuk Bay Gümüştırt. "O da kim? Ah, küçük Çıtır İncetüy!"

Bay Zekitüy, kızları daha önce karşılaşmadıkları hayvanlarla tanıştırdı. Bülbül Melodi Tatlınağme, tatlı tatlı öterek kızları selamladı. İsimleri Gümüş ve Mercan Uzunkulak olan bir çift yarasa da kadife gibi yumuşak kanatlarını çırparak, "Merhabaaba!" diye bağırdılar.

Bay Zekitüy kanadını kahverengi baykuş ailesine doğru sallayıp, "Bunlar da kuzenlerim, Bilgetüyleyler," dedi.

"Huu huu," dedi Bilgetüyleyler. "Sizin hakkınızda çok şey duyduuk."

"Ve bu da," dedi Bay Zekitüy, "Doruk Minik-kuyruk."

Ceren ve Lale, önce Doruk'u göremediler ama fenerlerini aşağı doğru tutunca sarı ışıktaki altın tüylü, sevimli bir fındık faresi belirdi.

Ceren elini yere doğru uzatınca Doruk, pıtır pıtır avucuna tırmandı ve tüylü kuyruğunu başının etrafına dolayıp kıvrıldı. Sonra da esneyip hemen-
cecik uykuya daldı.

"Çok şirin!" dedi Lale.

"Uyanık kalsaydı
daha iyiydi," dedi Bay
Gümüştırt. "Ya gölge
ejderha gelirse..."

"Cüce kaşığıyla yal-
dızlara ne oldu, yani
gece ışıyla yıldızlara
demek istedim," dedi Bay Zekitü.

Altın Kedi, İncetüyler'in başına gelenleri, yıldız
dansını ve Oniks'in büyüünü derhal tersine çe-
virmesi gerektiğini anlattıktan sonra, "Aranızda
onu gören var mı?" diye sordu.

Kimse görmemişti. "Sorun şu ki," dedi Bay
Gümüştırt, "biz gece hayvanları bile karanlıkta
Oniks'i zor görüyoruz."

Gökyüzüne bakan Ceren, "Hiç şaşırmadım," dedi. Karanlık gökyüzünde hâlâ parlayan birkaç yıldız kalmıştı. "Fenerim olmasına rağmen ben de etrafı çok zor görüyorum. Tüm ormanı nasıl arayacağız?"

Tüm hayvanlar, endişeyle baktı.

"Ateş böceklerine ne dersiniz?" diye bağırdı Ceren. "Daha önce de bize yardım etmişlerdi."

Altın Kedi başını sallayıp, "Çok uzaktalar," dedi.

"Bende bir şey var," dedi Bay Zekitü. "Bir parti için biraz yuvarlak kaşık yapıyordum."

Kafası karışan Ceren, "Yuvarlak kaşık mı?" diye sordu.

Bay Zekitü, başını iki yana sallayıp, "Yani parlak ışık demek istedim," diye düzeltti.

"Kulağa harika geliyor!" dedi Lale.

"Ama hepsi atölyeme giden yolun üzerinde," diye iç çekti Bay Zekitü.

Bayan Bilgetü gönüllü olup, "Siz ejderhayı

aramaya devam edin biz de gidip ışıkları alalım,” dedi. “Sonra gelip sizi buluruz!” Kahverengi baykuşlar kanatlarını çırparak uzaklaştılar.

Bir yıldız daha gözden kaybolurken Altın Kedi başını sallayıp umutsuzca, “Zamanında dönmeyecekler,” dedi.

Bir ağaç gövdesine yaslanıp üzüntüyle kuyruğuna sarılan Çıtır, “Bizim Oniks’i bulmamız gerek ama!” diye bağırdı.

Ceren, küçük tilkiye bakarken çığlık attı. “Çıtır, kuyruğuna bak!”

Tilki yavrusu kuyruğunu sallayınca, siyah bir toz bulutu kalktı.

Lale, ellerini ağaç gövdesine sürdü. Ağacın her tarafı kurumla kaplıydı!

“Bakın!” diye bağırdı Lale. “Oniks’i nasıl bulacağımızı biliyorum! Tek yapmamız gereken, kurumu takip etmek!”

“Burada da var!” diye seslendi Gümüş Uzun-
kulak.

Bay Zekitüy kanadını uzatıp, “Su kargaftan, yani
bu taraftan! Kurum aramaya devam edin!” dedi.

Lale ve Ceren, fenerlerin ışığını önlerine doğru
tutuyorlardı. İnce ışık demeti fazla bir şey göster-
miyordu ama tüm gece hayvanları birlikte çalışa-
rak izleri buluyordu.

Ceren, yanlarında aceleyle yürüyen Çıtır’ın
ayak seslerini duyabiliyordu.

“Kimse kaydolmasın yani kaybolmasın,” dedi
Bay Zekitüy. “Altın Kedi, kanadımın ucunu tut.
Ceren sen de onun patisini tut ve Lale sen de
Ceren’in elini tutabilirsin. Çıtır sen de Lale’yi bı-
rakma.”

Tüm gece hayvanları, ormanda birbirlerine tu-
tunup yola devam ettiler.

Ara sıra hayvanlardan biri, ormanda ilerleyen
Oniks’in çarptığı bir ağaç dalındaki ya da çalılık-
taki kurumları gösteriyordu.

Yıldızlar teker teker sönerken hava da giderek kararıyordu. Kızların tuttuğu fenerlerin ışığında ejderhayı arayan hayvanlar, birbirlerine sokuldu.

Sonunda önlerinde hafif bir parıltı gördüler. "Bunlar ışıklarla gelen Bilgetüyler mi acaba?" diye sordu Altın Kedi.

Birden öne atılan Çıtır, "Olamaz! Aytaşı!" diye bağırdı.

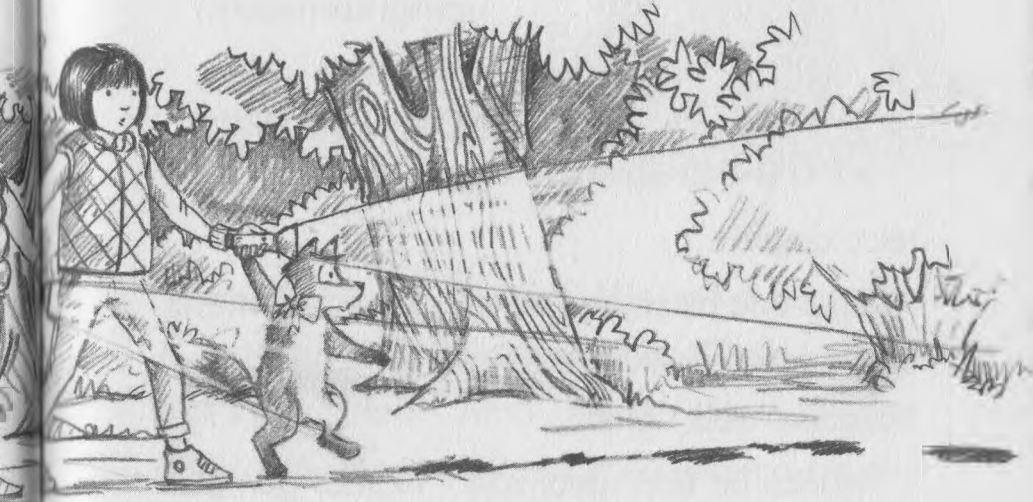
"Çabuk!" diye bağırdı Lale de.

Kızlar, ormanın karanlık gölgelerinin içinde yavrunun peşinden ilerlediler. O sırada düşen bir dala takılıp tökezleyen Ceren, "Ay!" diye bağırdı.

Durup arkadaşını yerden kaldıran Lale, "İyi misin?" diye sordu.

"İyiyim," dedi Ceren.

Aniden yanlarındaki ağaçtan bir kıkırdama duyuldu. Kızlar fenerlerini sese doğru tutunca, ağacın gövdesine dolanmış olan Oniks'i gördüler.

Oniks kıkırdayarak, "Heh hee! Güzel karanlık diğerlerinin de düşmesini sağlıyor!" dedi. Sonra aytaşını da alıp ağaç gövdesindeki bir oyugu içine girmeye çalıştı.

Lale heyecanla Ceren'e dönerek, "Demek Oniks'in karanlığı sevmesinin nedeni bu," dedi. "Çünkü karanlıkta sakarlık yapan bir

tek o değil!"

"Eğer ona bir şeylere takılmadan nasıl ilerleyeceğini gösterebilirsek İncetüylere yaptığını büyüye bozabilir," dedi Ceren.

"Harika bir fikir!" dedi Lale. "Yıldızlar geri gelir ve Dostluk Ağacı kurtulur. Yalnızca bir ejderhaya nasıl sakar olunmayacağını öğretmemiz gerek..."

Altıncı Bölüm

Onıks Dans Ediyor!

Lale ve Ceren, fikirlerini diğerlerine de anlattı. Altın Kedi bıyıklarını sarkıtıp, "Bu harika bir fikir kızlar," dedi. "Ama Onıks'ın tökezlemeden yürümesini nasıl sağlayacağız? Aklıma bir şey gelmiyor..."

Zıplamaya başlayan Çıtır, "Ama benim geliyor!" diye bağırdı.

"Planın ne Çıtır?" diye sordu Lale.

Çıtır, kuyruğunu heyecanla sallarken, "Size gösterdiğimiz yıldız dansını hatırlıyor musunuz?" diye sordu.

Kızlar ve Altın Kedi, başlarını salladı.

"Pıtır ve ben, bu dansı ilk öğrenmeye başladığımızda kuyruklarımıza takılıyorduk," dedi Çıtır. "Ama bazı hareketleri öğren-

dikten sonra takılmamaya başladık. Dans etmek, dengeni nasıl kuracağını iyi öğrenmeni sağlıyor."

Ceren gülümsedi; Çıtır'ın onlara ne anlatmaya çalıştığını anlamıştı. "Yani Oniks'e bazı dans hareketleri öğretirsek daha az sakar olacak!" dedi.

"O zaman da bir şeylere takılmadığı için karanlıkta kalmak istemeyecek," diye atıldı Altın Kedi. Küçük yavruyu kucakladı. "Bu, harika bir fikir Çıtır!"

Lale, ejderhanın saklandığı ağaca doğru, "Oniks!" diye seslendi.

"Gidin buradan!" diye kükreyen Oniks'in sesi, ağacın içinde yankılandı.

"Çıtır bize nasıl dans edileceğini öğretecek!" diye bağırdı Ceren. "Neden sen de bize katılmıyorsun?"

"Hayır!" dedi Oniks. "Ben burada kalacağım."

Çıtır, hayal kırıklığına uğramış gibi görünüyordu. Lale, midesinde bir ağrı hissetti. Oniks'in büyüsunü tersine çevirmesini sağlamaları gerekiyordu. Yoksa Dostluk Ağacı'nı kaybedecekler ve İncetüyler sonsuza dek gölge olarak kalacaktı!

Tam o sırada kanat sesleri duyuldu ve baykuş Bilgetüy ailesi ortaya çıktı. Gagalarında uzun iplere asılı parlak ışıklar taşıyorlardı. Baykuşlar yakındaki bir ağaca konarken, Lale ve Ceren, onları mutlulukla izledi. Altın renkli ışıklar, yüzlerce minik mum ışığı gibi göz kırpıyordu.

Ceren, kararlı bir sesle, "Gelin, Oniks'in fikrini değiştirelim!" dedi. "Hep birlikte müzik yapalım!"

Altın renkli ışıkla aydınlanan gece hayvanları, bir çember oluşturdu.

Bülbül Melodi Tatlınağme, şarkı söylemeye başladı. Yarasa Uzunkulak ailesi ısıklık çalarken Bay Gümüşsirt da pençelerini çırttı.

Çıtır'ın sivri kulakları, keyifle seyirdi. Bir eliyle kuyruğunu tutup topluluğa katıldı. Altın Kedi, kuyruğunu tutarak onun peşinden gitti. Kızlar da kediye taklit ederek onlara eşlik etti.

"Şimdi böyle zıplayın!" dedi Çıtır. Kuyruğunu ters yöne savurarak sağdan sola doğru zıpladı. Altın Kedi ve kızlar da onu taklit etti. Kızlar kuyruk yerine ellerini sallıyor, herkes gülüyordu.

"Bu çok eğlenceli!" diye bağırırdı Ceren.

Çıtır pençelerini önünde oynatırken geri geri zıplamaya başlayınca Lale kıkırdadı. Tilki yavrusunun yaptıklarını taklit ederken, Oniks'in ağaçtaki oyuğundan onlara baktığını gördü. Müziğin ritmiyle başını sallıyordu.

"Devam edin!" diye fısıldadı Lale.

“Sanırım işe yarıyor!”

Çıtır, onlara Oniks’in içinde saklandığı ağacın etrafında vals yaptırdı. Her adımında pençesini uzatıyor ve kuyruğunu titretiyordu. Sıranın sonundaki Ceren’in gözüne bir şey ilişti.

Bu, Oniks’ti! Onların peşi sıra ilerliyor, müzikle birlikte kanatlarını çırpıp dans ediyordu.

Pullu pençelerini çırparken, “Hee hee!” diye güldü Oniks. “Dans ediyorum!”

"Yaşasın!" diye bağırdı Lale.

Hepsi, dans eden ejderhanın etrafında toplandı. Çıtır, bir pençesiyle onunkini tuttu. "Diğer pençenle kuyruğunu tut, işte böyle," diyerek ona hareketi gösterdi. "Sonra da sırayla ayak değiştirip zıpla!"

Çıtır'ın söylediklerini yapan Oniks, "Yaşasın!" dedi. Sonra da kanatlarını çırpıp başını sallayarak hareketi tamamladı.

Altın Kedi, patilerini çırpıp, "Bu çok güzeldi Oniks! Gerçekten de iyi bir dansçısın!" dedi.

Tam o sırada ejderha, kuyruğuna takıldı. Ceren nefesini tuttu. Oniks, dans etmeyi başaramazsa İncetüyler'e yardım edemezdi!

Ama aksine ejderha, yalnızca sendeleyerek herkesi şaşırttı ve dans etmeye devam etti!

"Aferin Oniks!" diye bağırdı Çıtır.

Ceren, parıldayan ışıkları işaret ederek, "Gerçi Bay Zekitüy'ün ışıkları olmasaydı dans edemezdik," dedi. "Onlar olmadan ne yaptığımızı

göremezdik. Oniks, İncetüyler'e yaptığın büyüü kaldıramaz mısın? O zaman her gece yıldızların altında dans edebilirsin."

Oniks, pullu başını sallayıp, "Herkesin beni görmesini istiyorum," dedi. "Evet, büyüü kaldıra-
cağım!"

Çıtır keyifle çığlık atıp, "Yaşasın, aileme kavuşa-
cağım!" dedi.

Ceren de gülümseyerek, "Ve Dostluk Ağacı da güvende olacak," diye ekledi. "Yani Lale ve ben, ormana gelmeye devam edebileceğiz!"

Yedinci Bölüm

Yıldız Işığı

Bilgetüyer, gagalarında taşıdıkları ışıklarla yolu aydınlatıp ormanda kanat çırpıyorlardı. Sihirli aytaşını taşıyan Oniks de hemen yanlarında uçuyordu. Kuyruğu bacaklarına dolanınca yalpalar gibi oldu ama hemen dans etmeye başlayıp pençelerini sallayarak sağa sola zıpladı.

"Aferin Oniks!" diye tezahürat yaptı Ceren.

Ancak Dostluk Ağacı'nın yanından geçen gruba, kötü bir sürpriz bekliyordu.

Nefesi kesilen Ceren, "Yalnızca bir iki yaprak kalmış!" dedi. "Zamanımız tükeniyor!"

Gölgelerin beklediği fenere doğru hızla ilerlediler.

"Endişelenme anneciğim, üzerinizdeki büyüü kaldıracamız," dedi Çıtır.

İki büyük gölge küçük yavruya ulaşmaya çalışırken onlara doğru gelen Oniks'i görüp durdular.

"Endişelenmeyin," dedi Lale. "Oniks sizi serbest bırakacak."

Oniks, üç gölgenin üzerine kara bir kurum bulutu üfledi. Bulut, gölgelerin etrafında kıvrıldı ve sonra *puff!* diye yok oldu.

Bay ve Bayan İncetüy'le küçük Pıtır oradaydı!

Tilki ailesi kucaklaştı ve bacaklarıyla kabarık kuyrukları birbirine dolaşmış bir halde yere yuvarlandı.

Sonunda ayağa kalktılar. Altın Kedi onlara maceralarını anlatırken kulakları seyirdi.

"Bizi kurtardığınız için teşekkür ederiz," dedi Bayan İncetüy "ve Çıtır'a göz kulak olduğunuz için de teşekkür ederim."

"O, çok iyi bir dans öğretmeni," dedi Ceren. "Onun yardımı olmadan başaramazdık!"

Çıtır, kızlarla Altın Kedi'ye sarılıp, "Harika bir maceraydı," dedi "ama biraz korktum."

Bay İncetüy, yavrusunu burnundan öpüp, "Korktun mu? Sen mi?" dedi. "Başka hiçbir tilki yavrusu bir ejderhaya dans etmeyi öğretecek kadar cesur olamaz!"

Gökyüzüne bakan Ceren, "Söz dans etmekten açılmışken yıldız dansınızı yapabilir misiniz lütfen?" dedi. Gökte yalnızca tek bir yıldız kalmıştı.

Dostluk Ağacı'nı düşünen Lale, "Ne olur, acele edin," diye yalvardı.

Hep birlikte açıklığa koştular. Oniks, aytaşını açıklığın ortasına koydu ve tilkiler, kızlarla Altın

Kedi'nin gözleri önünde adım atıp kaymaya ve kıvrılarak dans etmeye başladı. Ritimle birlikte kuyruğunu sallayan Oniks yanlarında oturuyordu. Tilkilerin kabarık kuyrukları aytaşına değdikçe taş parlamaya başladı.

Ceren, karanlık gökyüzünü işaret ederek, "İşte!" dedi. Bir yıldız yanıp sönmeye başlamıştı. Yıldızlar çıkmaya başladıkça gökyüzü aydınlandı.

Oniks pençelerini
cırparak, "Gökyüzü, altın-
da dans edecek kadar mü-
kemmел görünüyor!" dedi.

Aytaşı eskisinden de parlak görünürken İnce-
tüyler, eğilerek danslarını bitirdiler. Yıldız dansı ta-
mamlanmıştı.

"Çok sihirli bir manzara!" diye soludu Ceren.

"Evet, sihirli!" dedi Lale. "Dostluk Ağacı artık gü-
vende!"

Çıtır, ailesine bir şeyler fısıldadı. Ardından hep
birlikte ejderhanın durduğu yere doğru ilerlediler.

"Oniks, daha fazla dans hareketi öğrenmek is-
ter misin?" diye sordu Çıtır.

"Ah evet, çok isterim!" diye bağırdı Oniks.

"Her şeyi kurumla kaplamayacağına söz
verirsen," dedi Çıtır "annemle babam, bizimle

birlikte fenerde yaşayabileceğini söylüyor.”

Oniks takla atarak havalandı, kuyruğuna takılınca havada dönmeye başladı ve İncetüyler’in önündeki fenerin içine indi. “Teşekkür ederim,” dedi neşeyle. “Uslu olacağım, söz veriyorum!”

Çıtır, Pıtır ve Oniks, pençe pençeye tutuşup aytaşının etrafında dönmeye başladılar.

Lale ve Ceren, birbirlerine gülümseyip onlara katıldı. Diğer gece hayvanları da onları takip etti. Parlayan yıldızların altında hep birlikte keyifle dans ettiler.

Sonunda kızların eve dönme vakti gelmişti. Çıtır'la ailesine sarılıp veda ettikten sonra Oniks'i de kucakladılar.

Neşeyle ormana doğru yürürlerken Ceren, Lale ve Altın Kedi'ye dönüp, "Ejderhaların Grizelda'ya yardım etmekten pek hoşlanmadığını fark ettiniz mi?" diye sordu.

Altın Kedi, başını evet anlamında salladı. "Belki de Grizelda, onları kendisine hizmet etmeleri için zorluyordur."

"Ejderhalar için üzülüyorum," dedi Lale.

Başını sallayan Ceren, "Belki de onları geldikleri yere göndermenin bir yolunu bulmalıyız," diye atıldı.

"Sence bunu yapabilir miyiz?" diye sordu Lale.
"Ah, Dostluk Ağacı'na bakın."

Yeniden çıkmaya başlayan gümüş yapraklar hafif esintiyle kımıldadıkça yıldız ışığında parlıyordu.

"Ağaç güvende olduğu için çok mutluyum," dedi Lale. "Bir daha Dostluk Ormanı'nı ziyaret edememeyi düşünemiyorum!"

Altın Kedi patisiyle dokununca, ağacın gövdesinde bir kapı belirdi. "Ormanımıza yeniden gelebilecek olmanıza çok seviniyorum," dedi kızlara. "Siz olmasanız ne yapardık, bilmiyorum! Grizelda'nın bir ejderhası daha var ve o da yakında başımıza dert açmaya başlar!"

Lale, kediye sarılıp, "Ne yaparsa yapsın, onu durdururuz," dedi.

"Bunu yapacağınızı biliyorum," dedi Altın Kedi.

Kızlar, ağacın içinden süzülen altın renkli ışığa doğru adım attı. Karıncalanma başladığında kendi boylarına döndüklerini anlamışlardı.

Işık solunca Lale ve Ceren, kendilerini Pırılı Ovası'nda buldular. Fenerlerinin ışığıyla nehri geçip Minik Patilere Yardım Hastanesi'ne doğru yol aldılar.

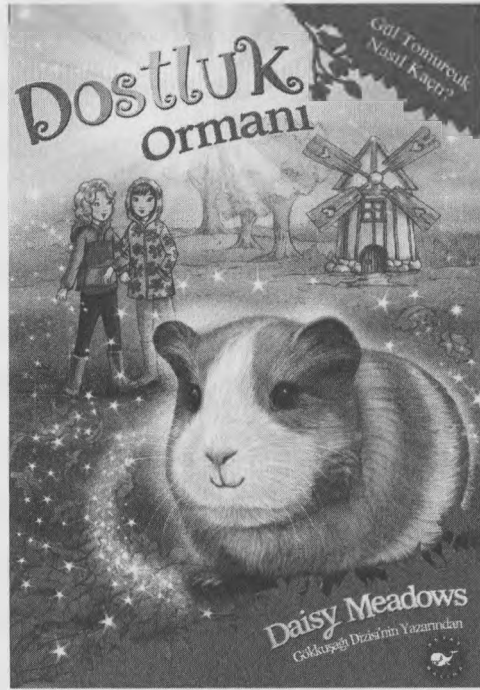
Bahçeye girerlerken Ceren esneyerek, "Biz Dostluk Ormanı'ndayken zamanın geçmediğini biliyorum ama onca maceranın ardından uykum geldi," diye mırıldandı.

Fenerinin ışığını kafese doğru tutan Lale, "Tilki yavrularına bir göz atalım," dedi. Kehribar rengi dört göz, kızlara baktıktan sonra birbirlerini kovalamaya devam etti.

"İncetüylar gibi dans ediyorlar sanki!" dedi Ceren.

Kızlar birbirlerine gülümsedi. Dostluk Ormanı'na bir dahaki gidişlerinde onları nasıl bir macera bekliyordu acaba? Bunu öğrenmek için sabırsızlanıyorlardı!

Dostluk Ormanı - 8

Dostluk Ormanı'nda sert bir rüzgâr esiyor. Çünkü Grizelda'nın fırtına ejderhası, rüzgârları kontrol eden sihirli değirmeni bozdu! Ceren ve Lale, ginepig yavrusu Gül Tomurcuk'un ailesini ve ormanı kurtarmasına yardım etmek zorunda!

Gül Tomurcuk Nasıl Kaçtı?

